

J. Frederiksen: Jeg skal imødekomme den højtærede Formands Anmodning om ikke at forlænge Debatten ret meget, saa meget mere som jeg er enig med flere af de Talere, der har haft Ordet. Jeg er saaledes enig baade med det ærede Medlem, der talte først (Laust Jensen), det ærede Medlem for Saksjøbing-Kredsen (Rørdam) og det ærede Medlem, der nu satte sig (Dinesen), i at hilse dette Lovforslag med Glæde. Det er i det hele og store en Sag, hvis Gennemførelse vistnok vil blive modtaget med almindelig Tilfredshed af Befolkningen rundt omkring i Landet. Naar jeg dog har bedt om Ordet, er det, fordi der er et enkelt Punkt, jeg ikke er tilfreds med. Det er en af Bestemmelserne i § 4. Jeg har ikke noget imod, at Hjælpeapoteker ikke i Fremtiden kan oprettes; og at intet bestaaende Hjælpeapotek kan drives længere end til 31. December 1920, kan maaske ogsaa være meget rigtigt i al Almindelighed. Men det burde være her som saa ofte ellers, at ingen Regel er uden Undtagelse, og jeg mener, der bør gøres en Undtagelse for det Hjælpeapotek, som findes ovre i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Derovre er det saaledes, at der i Ærøskjøbing er et Apotek, som den nuværende Apoteker købte i 1902. Nu ligger Ærøskjøbing jo midt paa Øen, medens Marstal ligger ved den ene Ende af Øen. Marstal har et større Indbyggerantal, og allerede den Gang den nuværende Apoteker købte Apoteket i Ærøskjøbing, ønskede man et selvstændigt Apotek oprettet i Marstal. Imidlertid lykkedes det den nuværende Apoteker i Ærøskjøbing, maaske i Forbindelse med forskellige andre, at godtgøre overfor den daværende Minister og Sundhedsstyrelsen, at Apoteket i Ærøskjøbing ikke vilde kunne ledes paa forsvarelig Maade, hvis der blev oprettet et selvstændigt Apotek i Marstal. Grundet paa dette imødekom man i 1903 Marstalboernes Ønske paa den Maade, at man gav Bevilling til Oprettelse af et Hjælpeapotek, og denne Bevilling blev givet paa den Betingelse, at den kun vilde blive inddraget, for saa vidt det efter nærmere Undersøgelse maatte vise sig, at Forholdene havde forandret sig saaledes, at det maatte antages, at et selvstændigt Apotek kunde bestaa. Men Forholdene har ikke forandret sig i den Retning; det er tværtimod gaaet

den modsatte Vej. Paa Grund af, at Sejlskibsfarten er saa stærkt trængt, som den er, er Marstal en By, der har ret trange Kaar. Den er gaaet ret betydeligt tilbage i de sidste Aar; Indbyggerantallet er i de sidste 5—6 Aar aftaget med 300—400. Der er endogsaa Huse, der har staaet ubeboede, fordi man ikke har kunnet finde Beskæftigelse for saa mange Mennesker, som man kunde tidligere, da Skibsfarten florerede. Hvis man nu siger, at dette Hjælpeapotek skal nedlægges inden Udgangen af 1920, vil Følgen deraf ganske sikkert blive den, at Apoteket i Ærøskjøbing maa ophøre at eksistere. Der er nemlig en betydelig Prioritet i det, og det vil slet ikke være muligt for Apotekeren, hverken den nuværende eller en eventuel fremtidig, hvis det ikke er en Mand med mange Penge, som kan udbetale en stor Del af Købesummen, at præstere de Renter og Afdrag, som er nødvendige i Henhold til de Forpligtelser, han er gaaet ind paa ved Udstedelsen af Obligationer til de forskellige, han har laant Penge hos. Da Prioriteterne i Apoteket skyldes til Ærø Kirkekasse og til Landbosparekassen paa Ærø, vilde det være ret skæbnesvangert for Ærø, om Apoteket maatte indstille sin Drift, det vilde altsaa ogsaa paa anden Maade fremkalde en ret kedelig Ravage. Jeg vil derfor indtrængende anmode den højtærede Justitsminister om at medvirke til, at der i dette specielle Tilfælde gøres en Undtagelse — man siger jo: ingen Regel uden Undtagelse. Skulde der være et andet lignende Tilfælde, skal jeg naturligvis ikke modsætte mig, at der ogsaa der gøres en Undtagelse. Samme Anmodning vil jeg rette til det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat til at behandle denne Sag.

Der var nogle enkelte andre Ting, jeg kunde have haft Lyst til at fremdrage, men da Tiden er saa langt fremrykket, og den højtærede Formand ønsker, at man fatter sig saa kort som muligt, vil jeg indskrænke mig til denne enkelte Bemærkning, som særlig har Interesse for den Kreds, jeg repræsenterer. Jeg haaber, at de faa Ord, jeg her har udtalt i den Anledning, vil føre til, at baade Justitsministeren og det eventuelle Udvalg vil skænke dette Spørgsmaal den Opmærksomhed, jeg mener det fortjener, og som sikkert ogsaa Be-